

[Finansministeren.]

i 1956 en værdi på ca. 9 milliarder kr. Heraf androg importen af mere forarbejdede forbrugsvarer dog kun omkring 900 mill. kr. Det skal dog straks tilføjes, at en nærmere undersøgelse viser, at yderligere for omkring 475 mill. kr. i den her omhandlede sammenhæng nærmest bør karakteriseres som færdige forbrugsvarer, importen af råvarer til kaffe f. eks. Det er formentlig dette vareområde, de ærede oppositionsordførere har sigtet til.

Lad mig nævne nogle hovedgrupper af dette område af forbrugsvarer. Der er kaffe 250 mill. kr., vin og spiritus 30 mill. kr., færdige tekstilvarer og beklædning 165 mill. kr., motorkøretøjer 250 mill. kr., dæk og slanger 65 mill. kr., frugt og grønsager 150 mill. kr., farmaceutiske præparater 50 mill. kr. Jeg har her nævnt ca. 1 000 mill. kr. af de 1 300-1 400 mill. kr., der kan være tale om.

Som enhver kan se, er der her tale om varer, der ofte i forvejen er beskattet og endog ganske kraftigt. Man kommer nu og foreslår en ny stor prisfordyrelse her, hvis provenu ganske vist skal komme de kapitalstærke her i landet til gode, ikke statskassen. Når man nu taler så meget om de byrder, som regeringens forslag betyder for befolkningen, var det så ikke ønskeligt at få klart frem, at naturligvis ville de konservative og venstre heller ikke kunne have løst vore problemer uden at pålægge byrder. Jeg beder oppositionens ærede ordførere nærmere redegøre for, hvor meget man egentlig forestiller sig disse varer fordyret. Samtidig forekommer det mig, at oppositionens ordførere bør udtale sig lidt nærmere om, hvorledes de forestiller sig den pengepolitiske virkning af deres deponeringsforslag. Oppositionen forkynder jo, at man ønsker en lettelse af det stramme kreditmarked. Regeringen har samme ønske. Det er også derfor, vi har udformet forslag, der efterhånden skulle muliggøre en vis lempelse af kreditforholdene. Det er imidlertid svært at se, hvorledes en deponeringsordning skulle kunne lette pengemarkedet. Virkningen må da snarere blive den modsatte. Men det er jo, som jeg allerede har sagt, i det hele taget et spørgsmål, om man virkelig selv forestiller sig, at man som

regering kunne have klaret sig alene med et forslag som dette.

Lad mig dernæst sige lidt om stabiliseringslånene. Jeg har forstået, at man fra oppositionens side er imod gennemførelsen af stabiliseringslånene — det er gået op selv for mig — men så længe man ikke er i stand til at opstille et sæt af forslag, som med større virkning kan træde i stedet for dette, må jeg fastholde det ønskelige i at gennemføre den styrkelse af statens finanser, som stabiliseringslånene vil betyde.

Det er helt klart, at stabiliseringslånene ikke vil påvirke forbruget med det beløb, hvormed det opkræves, det nævnte jeg i min fremsættelsestale, men dette gør det ikke mindre effektivt i pengepolitisk henseende. Der er rejst en heftig kampagne mod lånet, en kampagne, der efter min mening i mange tilfælde skyder langt over målet, netop bl. a. ved at man glemmer, at det dog er et lån, der er tale om.

Som så ofte før, når vi herhjemme drøfter vor statsindkomstbeskatning, er der samtidig rejst en lang række spørgsmål af almindelig skattemæssig karakter som f. eks. beskatningen af samgifte og beskatningen af merindtægt. Jeg vil gerne have lov at gøre opmærksom på, at mange af de indvendinger mod vort skattesystem, som netop er fremdraget i disse dage, ville være forsvundet, hvis man havde gennemført de skattereformentforslag, som for længst er fremsat her i tinget.

Der er endvidere rejst en række andre indvendinger imod forslaget, som efter min mening er mere berettigede, særlig da de vedrører selve forslaget. Det ærede medlem hr. Helge Madsen spurgte, om der ikke skulle fastsættes en aldersgrænse for påligning af låneydelser, og om det var muligt at tage større hensyn til familiernes størrelse. Det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på, at man kunne skelne mellem forsørgere og ikke-forsørgere. Jeg mener, alt dette er noget, vi kan drøfte i udvalget, selv om der gennem børnefradrag er taget et vist familiepolitisk hensyn. Endvidere har man fra anden side været inde på, hvorvidt der kunne tages hensyn til allerede indgåede opsparingsforpligtelser på samme måde som ved den tidligere